

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det, der kalder mig herop, er det, fru Charlotte Antonsen sagde om, at der ikke havde været noget fald i den tid, den socialdemokratiske regering havde siddet.

Det vil jeg godt bede om at høre en gang til, havde jeg nær sagt, for så vidt jeg kender tallene, var det faktisk sådan, at der var stigning på de fleste områder frem til 1997, og så netop i 1997, hvor i øvrigt Enhedslisten begyndte at lave forlig med regeringen på det her område, begyndte tallene faktisk fuldstændig entydigt at gå den anden vej.

Det, jeg bare gerne vil have fru Charlotte Antonsen til at bekræfte, er, at da venstrefløjen sammen med den daværende regering for alvor begyndte at sætte ind over for arbejdsmiljøet, skete der faktisk en ændring i tallene, og der skete et vist fald, ikke forstået på den måde, at det her tal var særlig stort, det var langtfra særlig stort. Det var da også derfor, vi gik videre og bl.a. fik indført de ting, som regeringen nu vil afskaffe. Men der begyndte at ske et fald, det begyndte at gå i den rigtige retning.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Fru Charlotte Antonsen tror, at man kan tale om tingene ude på de små virksomheder. Det kan man selvfølgelig også godt, men nogle gange er det nu godt, at der er en lovgivning, at der er nogle rammer, der skal udfyldes, ude på den enkelte arbejdsplads. Derfor tror jeg bare ikke på, at der er nogen af de små virksomheder, der, når de har mistet incitamentet til at lave et certifikat, så vil få det.

Og så vil jeg selvfølgelig godt spørge fru Charlotte Antonsen, om hun kan bekræfte, at der var et fald i statistikken for anmeldte arbejdsulykker det sidste år. Det spørgsmål vil jeg selvfølgelig også godt stille til ministeren – der gælder jo andre regler, når man svarer som minister, end der gør for ordførere – for jeg tror ikke, ministeren vil bekræfte det, som fru Charlotte Antonsen sagde: at der ikke var sket et fald i antallet af arbejdsulykker og arbejdsskader inden for de seneste år. Der har netop været en positiv udvikling inden for de sidste år på baggrund af de initiativer, der har været taget gennem den seneste årrække.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Til hr. Bjarne Laustsen – og det er så også til hr. Søren Søndergaard: Jeg vil gerne gentage, at det, jeg sagde, og det, der er sandheden, er, at der ikke er sket noget væsentligt fald i den tid, den socialdemokratiske regering har siddet. Det er rigtigt, at der i de seneste år er sket en lille forbedring. Det kan der være 117 forklaringer på.

Men i den periode, den socialdemokratiske regering har siddet, er der ikke sket nogen ændringer, til trods for at der er taget et hav af initiativer. Det er jo ikke kun dette initiativ, man har haft mulighed for at tage i den forrige regerings 9 år lange liv. Man har også prøvet med f.eks. APV, som er et andet bureaukratisk instrument. Der har været mange forsøg i denne boldgade.

Det, vi gør nu fra regeringens side, og det, Venstre ønsker, er, at vi tager en gennemgribende drøftelse med parterne af, hvordan vi kan forbedre det her, i stedet for bare blindt at følge den forkerte vej, som man har gjort i 9 år.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Hvis vi ser på antallet af arbejdsulykker anmeldt til Arbejdstilsynet, som har medført mere end 1 dags fravær, så var det i 1997, hvor Enhedslisten begyndte at indgå forlig på det her område, 51.138. I 1998 faldt det til 50.047. I 1999 faldt det til 49.685, og i år 2000 faldt det til 44.846.

Det synes jeg da er et rimelig markant fald. Og der kan selvfølgelig være andre grunde, end at lige Enhedslisten og regeringen og SF indgik de her aftaler. Fru Charlotte Antonsen snakker om 117 grunde. Jamen så lad os få nogle af de 117 grunde til det. Det synes jeg kunne være godt. Eller i hvert fald bare et par af de væsentligste grunde til, at der har været det her fald fra 1997 til år 2000. Det er jo næppe, fordi arbejdstempoet i den pågældende periode er blevet mindre eller er blevet nedsat.

Kl. 15.50

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Nu fik vi jo så bekræftelse på, at det var et fald på ca. 7.000 ud af de 51.000, der var, og enhver, der kan lidt procentregning, kan jo regne ud, at det i hvert fald ikke er noget helt lille fald. Og det så jo også ud, som om faldet accelererede, efterhånden som man havde taget fat i de dér instrumenter.